

hensigtsmæssigt, at det danske politi kan tilkalde eksperter fra Europol til at vejlede sig i forbindelse med nogle sager, som skal opklares.

Men det er jo én ting, at man tilkalder nogle eksperter, som man beder om at vejlede sig. Det er jo almindelige samtaler – om det foregår via en telefax eller over telefonen eller ved, at man sidder på hver sin side af et skrivebord et eller andet sted i Danmark, er for så vidt fuldstændig ligegyldigt. Men det er jo ikke det, der ligger i det, når man taler om operative beføjelser. Operative beføjelser er operative, det er ikke vejledning, og deri ligger en meget, meget væsentlig forskel for mig at se.

Derfor kan jeg ikke se, at der er noget som helst til hinder for, at man fra dansk side siger: Europolkonventionen vil vi gerne være med til, men vi vil ikke være med til, at Europol udvikler sig til at være et egentligt forbundspoliti, et unionspoliti, i Europa. Det vil vi ikke være med til.

Og hvis man ikke vil være med til det, så er det om at stemme for Enhedslistens forslag her, så vi har en klar garanti for, at Danmark ikke vil være med til, at vi får et egentligt unionspoliti.

Men når regeringspartierne afviser Enhedslistens beslutningsforslag, og når Venstre og De Konservative afviser det, så må det jo implicit betyde, at man ønsker at bevæge sig videre frem imod et egentligt unionspoliti. Sådan er det. Enhedslisten siger: Stop, vi vil ikke have et unionspoliti. Når man så stemmer dette forslag ned, må det alt andet lige betyde, at regeringen arbejder på, at vi skal have et unionspoliti. Sådan læser jeg den politiske debat.

Jeg er utrolig ked af, at det har udviklet sig på den måde. Jeg synes, det var godt, at vi fik Europolkonventionen. Jeg synes, det, der ligger i Europolkonventionen, er godt, og det støtter vi i Fremskridtspartiet; men vi vil sandelig ikke være med til, at vi får et unionspoliti, og vi vil ikke være med til, at Europol får operative beføjelser i Danmark, ikke på vilkår.

Derfor støtter vi Enhedslistens beslutningsforslag to hundrede og ti procent.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det overrasker ikke Dansk Folkeparti, at Enhedslistens beslutningsforslag, som er til behandling her i dag, bliver stemt ned af det store flertal. Det, der overrasker os, er, at det kan komme bag på nogen, at situationen er sådan.

Det har selvfølgelig hele tiden ligget i kortene set med vores øjne, at ideen med Europol er at udvikle et egentligt EU-politi med operative beføjelser. Spørgsmålet er så bare, som det jo er i så meget af den EU-debat, vi har, hvor store skridt man kan tage på hvilke tidspunkter.

Det er klart, at der er nogle partier, der er meget glade for at kunne få støtte til hver enkelt skridt, jo større, desto bedre. Derfor er vi selvfølgelig fra Dansk Folkepartis side meget tilfredse med, hvis denne debat medfører, at mindretallet imod bl.a. Europolkonventionen bliver større, end det var for i dag, det ville naturligvis glæde os meget – også fordi der jo er nogle bestemmelser om, hvor stort flertallet i Folketinget skal være, for at vi kan vedtage og ratificere en aftale, hvis den indebærer afgivelse af suverænitæt. Det er i særdeleshed af den grund, det naturligvis glæder os, at mindretallet måske ser ud til at kunne vokse efter dagens debat.

Jeg sagde under debatten om Europolkonventionen, at hvis dette beslutningsforslag om at sige nej til operative beføjelser til Europol blev vedtaget, ville det naturligvis gøre det lidt mere spiseligt for os, at et flertal ønsker at acceptere Europolkonventionen. Men at et flertal nu, som jeg også forventede, afviser Enhedslistens forslag, styrker bare min og Dansk Folkepartis mistanke om, hvad meningen egentlig er med Europol.

Så skal jeg blot slutte med at sige, at vi fra Dansk Folkepartis side selvfølgelig bakker Enhedslistens beslutningsforslag 100 pct. op, og at det vil glæde os, hvis der er flere, end det umiddelbart ser ud til, der vil gøre det samme, så vi får pillet ideen om, at Europol skal have operative beføjelser, ud.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til SF, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti for støtten til forslaget, og jeg håber meget, at det også vil betyde, at alle de fire partier, som har tilkendegivet deres støtte til forslaget, i det mindste kan blive enige om at forlange af regeringen, at lovforslaget vedrørende Europolkonventionen ikke må gennemføres, så længe spørgsmålet om operative beføjelser er uafklaret.

Når jeg siger det, skyldes det selvfølgelig, at det kan få betydning, hvor mange mandater der vil være til stede ved en afstemning om lovforslaget om Europolkonventionen, set i relation til grundlovens regler. Det er jo sådan, at det hol-